

Voor de vlammen in het vuur dat onze stad warm houdt

Ik word vandaag 62 jaar. Alweer een jaar verstreken, en wat voor één... We leven in bijzondere tijden. Lastig voor wie ziek werd of is. Moeilijk voor wie onderneemt, onderwijst, verpleegt. Onhoudbaar voor wie al over de rand van de afgrond kijkt.

Maar in bijzondere tijden staan bijzondere mensen op. Ik zie ze overal om mij heen, de mensen die belangeloos de handen uit de mouwen steken om anderen te helpen, ook als ze het zélf lastig hebben. Ik zie jonge en oude mensen die, week in week uit, voedselpakketten naar verdeelpunten sleuren, ondanks hun slechte rug, opdat mensen in extreme armoede toch elke dag iets deftigs te eten zouden hebben. Ik zie trekkers en doeners die zich verenigen in de organisaties die onze samenleving schragen. Het is hun levenswerk. Armoedeverenigingen, sociale kruideniers, sociale dekenijen: ze zijn de vlammen in het grote vuur dat onze stad warm houdt.

Ook in de deelgemeente waar ik al vele tientallen jaren woon, was even lang zo'n bijzonder mens aan de slag. Vader van een kroostrijk gezin, arbeider, voorzitter van de lokale voetbalclub maar vooral: elke dag in weer en wind de baan op voor anderen. Hij is de bekendste man van het dorp, ging van huis tot huis om een kleine bijdrage op te halen voor steeds een andere vereniging. Hij had een trucje: bij wie hij ook aan de deur kwam, hij verkocht toch wel nét de twee laatste steunkaarten zeker... Je wíst het, maar het was zo charmant dat je niet kon weigeren. Bovendien kreeg je met enige regelmaat een busset prei van eigen kweek cadeau. Het deed je telkens weer beseffen hoe groot zijn hart was, en dat die paar centen van jou en anderen een wereld van verschil konden maken voor een goed doel. Hij was een vrijwilliger uit de duizend.

Er zijn gelukkig ook lètterlijk duizenden vrijwilligers in onze stad. We koesteren die, als stadsbestuur. We versterkten het basiswerk bij sociale verenigingen met extra geld. We gaven coronasteun en huursubsidies. Trouwens: 2.000 extra vrijwilligers van 'Gent Helpt' hebben ons mee door de moeilijkste coronaperiode geholpen. 2.000! Solidariteit is springlevend.

Mijn Valentijnshart is dit jaar voor al die Gentenaars die eerst aan het welzijn van 'De Anderen' denken en dan pas aan zichzelf. Ik wens jullie een lang en gelukkig leven.

Rudy Coddens

Schepen van Sociaal beleid, Armoedebestrijding,
Gezondheid, Zorg, Seniorenbeleid en Financiën
info@rudycoddens.be

PS: Op dinsdag 12 oktober 2021 overleed plots Rudi Van Landeghem. Hij werd helaas slechts 57 jaar. Rudi groeide op in Meulestede en was sociaal werker. Ook hij maakte van mensen helpen zijn levenswerk. In 2017 kreeg hij geheel terecht de 'Samenlevingsprijs'. Met de nieuw opgerichte vzw Woongift wou hij tien leegstaande sociale woningen opknappen en er dakloze jongeren een plek geven.

Ik draag deze Valentijnsbrief op aan hem. Rudi was ooit gemeenteraadslid in een andere fractie, maar dat belette ons niet om de strijd tegen armoede en dakloosheid eendrachtig te voeren. We missen je, Rudi.